

запали и безъ никакво стеснение се обърна къмъ Филипова и му каза: „господинъ капитанъ, дай да запалиж“. А той (Ф-въ) спокойно му подеде и държа цигарата до като войникътъ си запали и запуши.

— „Азъ,—каза той—изпратихъ заповѣдь на командущии 2-а рота да се съобразява съ насъ; поведи войниците напредъ; трета рота е отстъпила безъ заповѣдь“.

Трета рота бѣ отстъпила, когато азъ бѣхъ по обиколка изъ позицията и не съмъ ѝ забѣлѣжилъ, както и Филиповъ не бѣ ѝ видѣлъ. Казахъ му, че и 4-а рота направила както 3-а.

Излѣзнихъ на бруствера за да командувамъ на войниците да ме послѣдватъ, но въ този моментъ се изсипа отъ къмъ тилътъ единъ залпъ: обърнахъ се и видѣхъ една сръбска колона на 100 метра задъ насъ, която повтори залпа, безъ резултатъ. Повърнахме се кръгомъ и съ викътъ „урра“ се хвърлихме върху сърбитѣ и съ щикетѣ си пробихме пѣть за Тръкляно. Съвмѣстно съ насъ отстъпи и 2-а рота подъ командата на ротния си командиръ поручикъ Райчевъ. Въ този послѣденъ моментъ на боя, бѣхме: капитанъ Филиповъ, азъ и поручикъ Райчевъ съ 80 души войници!... Това бѣ точно въ 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub> часа по пладнѣ, слѣдователно, държахме се на тази, отъ всждѣ достъпна позиция срѣщу многобройния неприятель тъкмо 7<sup>1</sup>/<sub>2</sub> часа! Когато се хвърлихме „въ щики“ върху сърбитѣ тѣ се разбегахъ и ни отворихъ пѣть; азъ забѣлѣжихъ, че тѣ не бѣхъ си турнали тесацитѣ на пушкитѣ; но слѣдъ това отново се събрахъ, като се присѣдинихъ къмъ тѣхъ и други части, почнахъ да ни обсипватъ съ коршуми безъ да ни прѣслѣдватъ.